

Miner med denne gamle Hyæne, og han overvejede nu, om ikke denne skulde kunne benyttes til at skaffe et Laan tilveje paa ikke altfor ublu Betingelser.

„Det er i Grunden ingen daarlig Tanke — saadan at lave et Aktieselskab paa en ung Mands Udsigter. Veed De hvad, Hr. Direktør, den Trafik skulde De se at faa indført herhjemme. Jeg har bare een Indvending. Hvorfor netop spekulere i Ægteskabs-Chancer? De hører dog i Almindelighed til de mest uberegnelige. Hvorfor ikke hellere spekulere i en anden af de mangfoldige Muligheder, der kan aabne sig for en dygtig og energisk ung Mand? Hvad siger De f. Eks. om en Ingeniør med en eller anden god Ide . . . et originalt Vandbygningsprojekt f. Eks. . . .?“

„Jeg indrømmer Dem,“ svarede Hr. Delft med et ubarmhjertigt Smil, „paa Navnet kommer det mindre an, naar det ellers er velklingende. Det Interessentskab, jeg talte om, hed saaledes „Company til kunstig Fremstilling af Sødmælk og Fløde“. Et fortræffeligt Navn! Vi fik paa det et Par godtroende Spækhøkere til at tegne sig som Garanter.“

„Bien! De mener altsaa, at der kunde være Mulighed for at faa dannet et lignende Konsortium her, naar en Mand f. Eks. fremlagde Beregninger og nøjagtige Overslag, der tilfulde godtgjorde, at hans Plan — om den gennemførtes med Energi — engang vilde kunne indbringe Millioner?“

„Ja — hvorfor ikke?“

Svarets overraskende Ligefremhed gjorde Per mistænksom. Han vil lokke mig i en Fælde, tænkte han. Han kender mine Planer, og nu er det hans Mening at faa mig til at udlevere mig, for at han